

SPEELSE ONSCHULD

Juliet Hastings

SPEELSE
ON SCHULD

the house of books

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Oorspronkelijke titel

Dreaming Spires

Uitgave

Black Lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 2001 by Juliet Hastings

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2002 by The House of Books,
Vianen/Antwerpen

Vertaling

Linda Bansuri

Omslagontwerp en beeld

WWW.AMVP.NET Annemarie van Pruysen

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90443 4015 0

NUGI 330

Proloog

Liefste James,
Je raadt nooit waar ik vandaag ben geweest.

Catherine duwde haar stoel naar achteren, bij de computer weg, en staarde voor zich uit. James vond het vreemd maar charmant dat ze haar e-mails schreef alsof het brieven waren. Zijn antwoorden waren steeds doorspekt met zijn typische afkortingen en symbolen, zodat het meer op een code leek dan gewone taal. Leuk voor hem, een gehaaste journalist, maar zij was gek op woorden en kon zichzelf er niet toe zetten ze af te korten of te verminken. Bovendien zou het een goede oefening voor later zijn als ze haar gedachten taalkundig juist op papier zette.

Of misschien raad je het toch. Niet zo gek trouwens: ik werk nog steeds aan Catullus, dus ik zit met mijn gedachten in het oude Rome.

Als mensen aan Rome denken, denken ze aan paleizen, juwelen, orgieën en slaven, nietwaar? Maar in dát Rome was ik vandaag niet. Want ik werkte aan een van die verbitterde gedichten, een dat ze schreef toen ze met andere mannen naar bed ging. Deze twee regels bijvoorbeeld:

*Nunc in quadriuis et angiportis
Glubit magnanimi Remi nepotes.*

En het beste dat ik tot nu toe heb is:

Nu, op het kruispunt en in de stegen
Zuigt ze de zonen van Remus af en ontkleedt hen helemaal.

Dat klinkt wel lekker geil maar brengt het Latijn niet echt goed over. Dat lukt in een vertaling nooit, ik vraag me af waarom ik het nog probeer. *Glubit* betekent letterlijk: 'Ze trekt de bast van een boomstam.' Kun je je daar iets bij voorstellen? Lesbia, die kille aristocratische schoonheid, die de bast van de ene na de andere mooie geliefde afschilt, waarna ze hijgend in de schaduw achterblijven met een uitgemergelde pik, zo slap als een vaatdoek.

Had zij ooit James' pik zo slap als een vaatdoek weten te krijgen? Nou, misschien heel af en toe. Ze zou hem graag bij zich hebben, hier in de kamer, met zijn glanzende ogen, en hij zou haar van het werk houden door zijn hand vanaf haar nek langzaam langs haar rug omlaag te wrijven.

Maar hij was duizenden kilometers ver weg, ergens in Azië verslag aan het doen over een oorlog, en het was een ongeschreven wet dat ze elkaar niet zouden vertellen hoe erg ze elkaar misten. Want verlangen en spijt waren uit hun e-mails verbannen. Het was beter weer op iets leuks over te gaan.

Ik heb er keihard aan gewerkt, en ik ben vol van beelden. Weet je nog, die geweldige kerk in Rome waar je onderaan langs de pilaren in de transept, door kon kruipen, de hoek om, waar je in een echt oud Romeins steegje uitkwam? Een echte steeg uit het oude Rome, al duizenden jaren bewaard in zijn duistere, donkere, vochtige toestand? Denk maar aan zo'n steegje, op een warme avond in juni, onder de zware donkere avondlucht van Rome, terwijl de sterren als vlammetjes flikkeren in de harde, hete wind. Dan komt onze Romeinse dame, met ruisende rokken van doorzichtige zijde; ze zwaait heen en weer op haar draagstoel terwijl het bij elkaar passende stel blonde slaven haar de straat over dragen. Ze is trouwens met alle vier naar bed geweest, maar daar heeft ze vanavond geen zin in.

Op straat ziet ze een jongeman lopen, alleen en gewapend, die vast niets goeds van plan is. Haar geverfde ogen flitsen heen en weer, en schatten zijn potentieel in. Hij loopt onder een lantaarn

door waaruit kaarsvet druipt op de stoep van een rijke man, en de glans van het licht op zijn spieren doet haar besluiten het erop te wagen.

De draagstoel stopt, de gordijntjes schuiven ietsje opzij. De jongeman komt nieuwsgierig naderbij gelopen. Hij draagt een gouden halsketting, waarschijnlijk een trofee uit een oorlog ergens tegen de barbaren. Is hij militair geweest? Daar lijkt hij nauwelijks oud genoeg voor. Zijn kleren zijn die van een aristocraat, maar dat zegt nog niet dat hij ongevaarlijk is.

Mooi, want ze houdt niet zo van veiligheid.

Ze fluistert enkele zachte woorden, en hij ontmoet haar overgeschaduwde ogen met een gulzige blik. Zijn bruine hand rust op haar blanke pols, onder de mouw van haar japon, en hij duwt de stof opzij zodat hij de zachte buiging van haar elleboog ziet, waar blauwe aderen kloppen onder haar doorzichtige huid. Hij buigt zich naar haar toe en raakt die plek met zijn tong aan, bliksemsnel, als een slang. Ze haalt diep adem en ze maakt een vuist, waarbij haar roze nagels zich in haar handpalm boren, en haar ringen van parelmoer en lapis lazuli glanzen in het lantaarnlicht.

Hij kijkt haar aan. De randen van zijn neusgaten zijn bleek. 'Nu.'

Ze geeft geen antwoord maar haalt sneller adem. Haar ogen zijn donker van wellust, die in haar buik en keel een voor haar bekende vorm aanneemt. Ze buigt naar voren en strekt haar armen naar hem uit, en hij grijpt haar vast bij haar schouders en tilt haar van de draagstoel af en zet haar op de stenen. Ze kijken elkaar aan, en langzaam maar zelfverzekerd gaat hij met een van zijn nagels langs haar tepel waar die door haar geborduurde mantel heen zichtbaar is. Ze bijt op haar tanden en spant haar dijspieren. De slaven kijken voor zich uit, maar een van hen kan niet verhinderen dat zijn erectie onder zijn tuniek te zien is. Zonder een woord te zeggen lopen ze naar de schaduwen van de steeg. Voor, aan de straat, is een parfumwinkel, en in het steegje stinkt het naar poep en sandelhout, rozen en afval, jasmijn en pis. Hij

Er werd geklopt. Catherine vloekte en zette haar screensaver aan. Toen draaide ze haar stoel om. Davids vriendelijke hoofd verscheen, zijn haar in de war. 'Sorry, ik stoor geloof ik?' zei hij zwakjes.

‘Nee hoor,’ loog ze, omdat ze vond dat de waarheid hem zou kwetsen.

‘Ik heb de post meegebracht,’ zei hij.

‘Leg die maar op de plank, wil je?’

Tegen wil en dank verried haar toon dat ze geïrriteerd was.

‘Oeps,’ zei David, ‘het spijt me echt hoor.’ Hij legde de post neer en verdween.

En moest ze nu aan James uitleggen dat ze hier onderbroken was, of zou ze gewoon verder gaan met haar verhaal? Dat leek het beste, want wat zou hij geven om de kleine zonden van haar huisbaas? Ze deed haar ogen dicht, heel eventjes, las de laatste alinea’s nog eens door en haalde diep adem.

Hij houdt haar schouders vast en duwt haar tegen de muur. Zij laat haar hoofd vol juwelen achterover hangen en bekijkt hem, ze geeft haar blanke hals bloot. Zijn vingers duwen de zware mantel opzij en maken de broches los waarmee haar japon dichtzit. Opeens is hij los en valt open, waardoor ze tot aan haar middel naakt is. Haar borsten glanzen in het zwakke toortslicht, een glans van zweet en geurende olie, en haar gespannen tepels lijken op nog een paar ogen.

Catherine wiebelde ongemakkelijk heen en weer toen ze bedacht hoe nat ze al was. Ze deed haar ogen even dicht en verbeet haar frustratie.

Frustratie! Jezus, James, je weet best wat er dan komt. Je weet dat ze elkaar niet eens kussen, dat hij haar japon grijpt en optilt, dat ze haar benen opent en om hem heen slaat en dat hij zijn pik helemaal in haar stoot, dat hij haar neukt tegen die ruwe muur, dat haar hielen tegen zijn billen kletsen, dat ze met haar nagels zijn nek openhaalt, dat hij haar neukt tot ze het uitgilt als een beest en haar tanden in zijn schouder zet, hij neukt haar met vinnige stoten van zijn heupen tot hij gromt en klaarkomt en ik wou dat je hier bij me was, James, dat jij me nu neukte.

Als je hier was zou ik je pik afzuigen. Je weet hoe ik je graag helemaal in mijn mond wil voelen. Misschien zou ik je helemaal niet laten neuken, misschien zou ik je wel afzuigen tot je in mijn mond klaarkwam. Je weet hoe je daarvan gaat gillen. Of misschien

Het hielp allemaal niets. Soms luchtte het haar echt op om James te schrijven, maar vandaag niet. Cybersex was nu geen surrogaat voor de werkelijkheid. Ze had vandaag zelfs geen zin om te masturberen, en ze zou voor de nacht voorbij was een beroep moeten doen op David, dat zag ze al aankomen. Die arme David – niet dat hij slecht was in bed of dat hij lelijk was, ze wist donders goed dat hij maar tweede keus was, dat wist hij ook, en dat was slecht voor zijn zelfvertrouwen.

David had de post gebracht. Post! Wie weet was daarbij wel iets om haar af te leiden, een brief van haar uitgever, of een nieuwe catalogus die ze door kon bladeren. En God beter het, geen rekeningen.

Ze pakte de stapel brieven en keek naar de bovenste. Die kwam uit Cambridge. Ze keek naar het wapen op de envelop en moest even slikken. Ze opende de brief en las aan een stuk door:

James, weet je wie er vandaag naar je schrijft? De nieuwe huis-schrijfster van St. Henry's College, in Cambridge! Daar begin ik in oktober voor een trimester. Eindelijk krijg ik dan de kans om deze verdomde vertaling af te maken en aan mijn roman te beginnen. Drie maanden lang geen rekeningen en zorgen! Behalve seks natuurlijk, liefste James. En je weet dat ze zeggen dat Oxford een stad vol droomtorens is, en Cambridge de stad van de zweterige dromen? Nou, laten we hopen dat ik wat zweterige dromen krijg!

O, James, ik kan niet wachten. Een prachtige omgeving, alles is geregeld, nieuwe mensen die ik ontmoet, intelligente lui... Ik vertel je daar nog over, vooral over de mannen, James, daar kun je op rekenen.

Dat zul je vast prachtig vinden, hè?

Hoofdstuk 1

Henry's Parade was het stukje Cambridge dat Maggie het leukst vond.

Natuurlijk waren de Colleges prachtig, maar die leken buiten de normale wereld te staan. Ze hield zo van Henry's Parade omdat die de Colleges verbond, vooral St. Henry's, en er was een heel scala aan werk en winkels en auto 's, de wereld waarin de mensen leefden. En natuurlijk was het gewoon een mooie plek. Aan de ene kant had je St. Mary's Church en het door elkaar gehusselde rijtje oude huisjes, half betimmerd en Georgiëans van stijl, met winkels op de begane grond en daarboven huurkamers voor studenten – en een daarvan had zij dit jaar voor zichzelf. Aan de andere kant was het senaatshuis met zijn vierkante, strakke gazon, waarachter de hoge, bewerkte torens en vensters van de kapel oprezen. Weer verder was het stenen, opengewerkte scherm dat St. Henry's afscheidde van de stad, met in het centrum van dat scherm het bleke gotische poorthuis. Anders dan bij veel andere Colleges die nogal verstopt lagen kon je door dat scherm steeds bij St. Henry's naar binnen kijken, en het groene gazon was uitnodigend en bemoedigend.

Het was druk op straat, zoals altijd, en fietsers reden af en aan. Ze liep naar nummer zestien en was domweg trots dat ze hier woonde. Op nummer zestien was een kledingzaak op de begane grond en een scheefgezakt, half betimmerd huis in zwart en wit daarboven. Ze deed de deur open en wrong zich naar binnen met haar boodschappentassen.

Boven had je een heel stel trappen, kleine keukens, toiletten

en deuren van de kamerbewoners. Maggie glimlachte weer, wat had ze een geluk gehad. Ze liep de smalle trap op naar de bovenste verdieping.

Er kwam iemand naar beneden, en ze ging aan de kant om die door te laten. Het was haar buurvrouw, de huisschrijfster van dit trimester. Maggie zei: 'Hallo,' en glimlachte vriendelijk.

'Hallo,' zei de huisschrijfster met een flauwe glimlach. Ze was een knappe vrouw met dik, bruin haar met zilveren strepen dat langs haar lange ovale gezicht hing, ze had een bleke huid en enorme donkere ogen. Ze zag er niet gelukkig uit, eerder gespannen en eenzaam.

'Hoe gaat het?' vroeg Maggie, om hun ontmoeting iets te rekken.

'Nou,' zei de vrouw, alsof ze schrok dat haar iets werd gevraagd, 'goed, dank je.' Ze aarzelde even en zei toen: 'Ik heet trouwens Catherine.'

'Ik ben Maggie, je buurvrouw.' Wat had ze geweldige ogen, groot genoeg om in te verdrinken. En wat een volle, sensuele mond. Misschien iemand die ze eens beter moest leren kennen. Hoe oud zou ze zijn? Een jaar of vijfendertig waarschijnlijk. Weinig meer van te zeggen. En het leek of ze ook een mooi lijf had, dat nu schuilging onder een broek en een gebreide tuniek uit Peru. Heel interessant, dat zeker.

Even dacht Maggie erover om haar voor de thee uit te nodigen en te zien wat ervan zou komen. Maar dan zou ze Ash mislopen, en ze had zich nogal op zijn komst voorbereid. Alleen bij de gedachte al spande ze haar dijen. Dus zei ze alleen maar: 'Je moet eens thee bij me komen drinken.'

De droevige ogen lichtten op. Mijn God, wat moest ze eenzaam zijn als de gedachte aan een kopje thee haar al zo opvrolijkte. 'Dat zou erg leuk zijn,' antwoordde de vrouw.

'Zeker.' Zou ze haar nu toch vragen? Haar echt gelukkiger maken? Heel verleidelijk allemaal. Maar nee, Ash was vast al onderweg. 'Dan zie ik je nog wel.'

Maggie liep de trap verder op en zette haar tassen voor haar deur neer. Toen ze die opendeed haalde ze diep adem en bereidde zich voor op een nieuwe verrassing.

Haar kamer was indrukwekkend, verbazend, een wonder gewoon. Hij was zo mooi dat ze haar armen om zichzelf heen moest slaan en zich eens kneep om te zien of ze niet droomde.

‘Wat ben ik toch goed,’ zei ze toen ze het prachtige uitzicht bewonderde.

De kamer was enorm groot, spectaculair gewoon. Geen hoge plafonds en pretenties – meer als in een landhuis; niet met elkaar kruisende enorme balken in schuine hoeken, maar toch geweldig groot. Het minuscule schoendoosje waar ze haar eerste jaar in gewoond had zou al in een van de hoeken passen; godzijdank was ze al haast een promovendus. En de kamer had nog een fraai uitzicht ook: het grote raam met kleine ruitjes waar oud, gebobbeld glas in zat gaf een mooi zicht op het College, helemaal over de binnenplaats heen, door de boog van het McLean-gebouw naar de rivier toe.

Hoe slim was ze geweest om deze kamer te kunnen bemachtigen, en dit uitzicht! Verdomd slim. En nu wilde ze dit alleen maar aan iemand laten zien, om indruk te maken. En omdat ze zo verrekt briljant was kwam Ash er zo meteen aan. Ze zette een ketel water op en pakte een pakje chocoladekoekjes uit haar boodschappentas, want daar was Ash gek op en ze hadden iets te vieren.

Het was maar goed dat ze de huisschrijfster nu niet had meegevraagd. Want het ging erom de kamer te showen, en iemand van een jaar of vijfendertig zou veel minder onder de indruk zijn dan Ash. En ze wilde ook met Ash naar bed. Seks met vrouwen was prima, maar soms wilde ze een pik in zich voelen, zoals vandaag. En Ash was prima geschikt daarvoor. Van haar vele minnaars was hij degene die ze ‘voor regelmatig gebruik’ het liefst had, en ze had hem al drie maanden niet gezien. Niet dat ze al die tijd geen seks had gehad, maar toch was ze blij weer terug te zijn in Cambridge met zijn vele geneugten. En haar borsten waren gespannen, alleen al bij de gedachte.

Ze nam zich ook voor om Ash zolang ze het volhield te plagen. Hem te laten denken dat ze geen interesse had. Het was leuk om hem in spanning te laten zitten.

Er werd geklopt! Ze haastte zich naar de deur en zei met een heel gekke stem: ‘Halloooo.’

‘Ik ben het, maffe meid,’ zei Ash.

‘Bereid je voor op – een – verrassing!’ en Maggie deed langzaam en zwierig open en keek naar de uitdrukking op zijn gezicht.

‘Krijg nou wat,’ zei Ash, die langzaam de kamer in liep en om zich heen keek. ‘Er is geen gerechtigheid meer op de wereld. Hoe heb je dit in hemelsnaam kunnen bemachtigen?’ Hij liep heen en weer en legde zijn slanke bruine handen op de meubels terwijl hij ze benoemde. ‘Kamer zo groot als drie voetbalvelden. Wat een gigantische sofa, enorme stoelen en verdomme nog een telefoon ook, Jezus, een tafel met zes stoelen, nou, daar kun je een groot aan diner geven, en – krijg nou helemaal het rambam, een tweepersoonsbed ook nog!’ Hij stopte voor het pronkstuk en zei hoofdschuddend: ‘Een tweepersoonsbed, Maggie, niet te geloven. Toch leuk van je dat je me vraagt het nu te komen bekijken, voordat het bedolven is onder een hele laag vuile lingerie.’

‘Hoe durf je aanmerkingen te maken op mijn huishoudelijke deugden,’ zei Maggie, die verder niet durfde protesteren.

‘Geeft niks. In een kamer die zo groot is vind je al dat ondergoed nauwelijks terug, heel anders dan waar je eerst woonde. Misschien kom je nu zelfs wel ondergoed te kort.’ Ash glimlachte en liep rustig op haar af, waarbij hij bedachtzaam met zijn nagel tegen zijn witte tanden tikte. ‘Maggie, het is geweldig, en weet je wat? Ik heb zin jou boven op al die meubelen hier te neuken, in deze geweldige kamer.’

Maggie grinnikte. Mooi dat hij hetzelfde van plan was als zij. Maar ze wilde nog niet zeggen wat ze eigenlijk wilde – O ja, nu meteen! – en in plaats daarvan vouwde ze haar armen over elkaar, draaide een beetje van hem weg en zei luchthartig: ‘Dat vind ik nou zo fijn van jou, Ash. Jouw gevoelige Hindoe-achtergrond maakt dat alles wat je zegt enorm erotisch klinkt, net als de Kama Sutra.’

‘Je wilde me toch niet vertellen dat je me hier alleen voor thee en chocoladekoekjes hebt uitgenodigd?’ Hij klonk eerder geïrriteerd dan gespannen. Er was nog werk te doen.

‘Vertel me eens,’ zei ze terwijl ze naar het raam liep waar ze een prachtig uitzicht had over Henry’s Parade en de torens

van de kapel, ‘welk cliché van het studentenleven spreekt je meer aan, dat ze filosofische gesprekken voeren, oude ribbroeken dragen, enorm veel thee met chocoladekoekjes wegwerken – of dat ze een liederlijk stel seksmaniakken zijn die andermans belastingcenten uitgeven aan goedkope drank, stretchkieren, uitgaan en veel seksuele contacten?’

‘De laatste versie bevat me wel,’ zei Ash, ‘alleen nou nog die belastingcenten. Weet je hoeveel ik rood sta?’

‘Ik ook, schatje,’ zei ze terwijl ze op het raam wees. ‘Kijk eens Ash, je kunt hiervandaan zo op de binnenplaats kijken. Die ouwe koning Henry op zijn sokkel zou ons hier best kunnen zien.’

‘Dat zou hem niet bevallen,’ zei Ash, terwijl hij achter haar ging staan om naar buiten te kijken. ‘Op een keer waren er op een feest dat hij bezocht vrouwen die met blote borsten dansen, en-’

‘En toen zei hij: “Foei, foei, schaamt gij u niet?” Ja Ash, dat is een ouwe mop, zeg.’ Maggie schudde haar hoofd en draaide zich om, zodat ze nu in Ash’ armen was – hij stond immers pal achter haar. Maar ze reageerde niet. Ze hield haar gezicht voor zover mogelijk onverstoord. ‘Weet je waarom ik je hier uitgenodigd heb?’ Er volgde een korte stilte, en haar pupillen verwijdden zich toen zijn lippen zich vol verwachting openden. ‘Ik wilde jou mijn geweldige kamer laten zien.’

Heel even trok er een schaduw over zijn gezicht. Zou ze hem te pakken hebben? Zou hij werkelijk denken dat dat alles was? Echt? Ze hoefde alleen maar naar hem te kijken om hem te willen grijpen, met zijn gladde, lichtbruine huid, donkere ogen, dunne lippen en lange ledematen...

Hij legde zijn handen op haar slapen en duwde haar haar naar achteren zodat hij haar recht kon aankijken. Even hield hij haar blik gevangen, en ze probeerde niet te rillen. Maar toen werd zijn sombere blik langzaam een glimlach. ‘Ik maak me te snel druk,’ zei hij beschuldigend. Hij keek naar haar T-shirt. ‘Kijk eens hoe hard je tepels zijn.’

Ze trok een pruilerig gezicht. ‘Tja, wat hard kan worden liegt nooit.’

‘Nee, nooit,’ zei hij, en ging dichtertegen haar aan staan. Door haar dunne rok en zijn spijkerbroek heen voelde ze zijn

pik stijf worden, heet vanwege haar. Haar glimlach verdween en ze klemde haar opeens droge lippen op elkaar.

‘Ik heb het echt gemist, met jou neuken,’ fluisterde hij, en ze deed haar ogen dicht en ontspande zich in zijn armen. Ze leunde achterover en liet haar gewicht rusten op zijn arm, waarbij ze haar hals achterover boog, van hem af. Haar hele bewustzijn verschoof naar haar gevoelige huid – haar blanke hals, omlaag naar het harde bot tussen haar borsten, haar gespannen borstkas die opgezet was door haar diepe ademhaling, haar platte en hongerige buik – een golvende lijn vanaf haar kin tot haar schaamhaar. De kromming van haar rug lag op zijn steunende hand. Ze hield haar ogen dicht en wachtte op hem, want ze had geen haast.

Zijn lippen streelden haar nek. Ze zuchtte vol verwachting en hij beroerde haar huid met zijn tong, en hapte zachtjes en zuigend. Met zijn vrije hand trok hij haar T-shirt omhoog. De koele lucht raakte haar naakte borsten, waardoor haar tepels nog meer samentrokken.

‘Zuig aan mijn borsten,’ zei ze jammerend, niet omdat ze dacht dat hij dat niet wilde, maar omdat ze zichzelf graag hoorde smeken. ‘Zuig hard aan mijn borsten, Ash, alsjeblieft. Bijt erin. Toe nou, Ash, alsjeblieft!’

Ze hield haar ogen dicht. Het was midden op de dag en ze stonden voor het raam. Zou iemand op straat opkijken en hen dan zien? Misschien wel, dat maakte het alleen maar spannender, dat beetje risico. De tanden van Ash knabbelden aan haar linkertepel en ze kreunde van genot. Ze was duizelig door het achterover leunen, haar hoofd tolde en hij zoog en trok aan haar borsten alsof hij die bont en blauw wilde slaan, en haar hele lijf was dronken van wellust.

Ash haalde zijn mond van haar borst en trok haar recht overeind. ‘Op de sofa,’ siste hij, ‘ik heb je nog nooit op een sofa genomen. Of beter nog, er dwars overheen.’ Hij duwde haar van zich af en vergeleek die mogelijkheden terwijl hij haar bekeek. ‘God, wat ben je ook klein. Eh, waarom pak je niet een paar schoenen met hoge hakken? Echt hoog bedoel ik.’

Ze knikte en liep naar de klerenkast, zich verzettend tegen de neiging haar T-shirt weer omlaag te trekken. Haar blote,

platte borsten vormden een contrast met haar donkere, samenge trokken tepels. Ze rukte de deur open en schopte haar instappers uit, haalde een paar schoenen van Charles Jourdain uit de kast – heel extravagante doorzichtige muilen met dikke transparante zolen en hakken van tien centimeter en plastic bandjes met regenboogpatroon, echt heel gekke schoenen waardoor haar benen heel lang leken. Ze trok ze aan en ging snel terug, waarbij haar rokje heen en weer zwaaide.

Ash onderbrak het losknopen van zijn overhemd om naar haar te kijken. ‘Ja, veel beter,’ zei hij. ‘God, je ziet eruit alsof–’ hij kon de woorden ervoor niet vinden en hij verbeet zich. Daarna zei hij: ‘Trek je T-shirt maar uit.’

Ze kruiste haar armen en trok het shirt zwierig uit.

‘De rok ook.’

Ze aarzelde omdat ze had gedacht dat hij haar zou nemen met het rokje nog aan. Maar hij leek te weten wat hij wilde, dus deed ze wat hij vroeg. Eronder droeg ze een string, gewoon wit en niet té erg voor de gelegenheid.

‘Draai je om,’ zei Ash.

Daar had ze op gerekend. Een ding dat Ash altijd wilde was haar achterkant bekijken. Ze keerde zich om en hij zuchtte van plezier toen hij haar string zag.

‘Ga nu eens over de rug van de sofa heen staan.’

De sofa was al een ouwetje, maar de leuning was recht en stevig. Net de juiste hoogte, zodat ze, toen ze eroverheen bukte, er met haar buik op kon rusten terwijl haar bovenlijf op de zitting hing. Ze deed haar ogen weer dicht en dacht hoe haar ronde billen door die witte lijn van de tanga werden gespleten – en hoe Ash ernaar zou kijken.

Ze hoorde hem aan komen lopen, en er ritselde iets, waarschijnlijk zijn overhemd. Even vond ze het jammer dat ze hem nu niet kon zien, want hij had zo’n prachtig lichaam, maar toen bedacht ze dat het haar weinig kon schelen, omdat dit nieuw en anders was.

‘Wat een geweldige kont,’ fluisterde Ash. ‘God, Maggie, ik ben gek op dat lekkere strakke kontje van je. Net een rijpe abrikoos waar ik zo wel mijn tanden in wil zetten.’

Het bleef even stil, en ze wachtte tot hij zou bijten. Maar ze

schrok en haalde diep adem toen ze zijn natte, koele tong langs haar enkel omhoog voelde gaan. Het liet een spoor van speeksel na op de achterkant van haar been, langs haar knieholte, omhoog naar de binnenkant van haar dij. Ze kon een kleine zucht van genot niet onderdrukken.

‘Wat heerlijk,’ fluisterde hij en ze hoorde de gesp van zijn broek losgaan, en de rits die openging. ‘In dat witte lijntje van je slipje zie ik een klein wit buideltje waar aan allebei de kanten wat zachte haren onderuit komen, en het ziet er zo dik en lief uit.’ Zijn tong ging weer langs haar, dit keer aan de binnenkant van haar bil, naar de bilnaad toe. Ze huiverde bij de eeuwige gedachte of ze daar wel schoon was, of dat iets uitmaakte en of hem dat iets kon schelen. En toen voelde ze zijn tong onder haar slipje door gaan, helemaal haar bilnaad in tot bij de opening van haar gat – als hij haar niet tegengehouden had, was ze voorover gevallen. Hij duwde zijn tong bij haar naar binnen, terwijl ze kreunde en met haar handen haar borsten beetpakte, aan haar tepels trok en kreunde: ‘O God, Ash, neuk me alsjeblieft, alsjeblieft.’

‘Direct,’ zei hij, terwijl hij haar slipje zacht langs haar benen omlaag trok. ‘Mooi zo, kijk toch eens naar dat prachtige kleine gaatje van jou dat op me ligt te wachten. Denk je dat het nat genoeg is?’

‘Gedver, het is zeiknat, Ash, wat dacht je dan?’ Ze voelde hoe nat ze was, hoe het sap uit haar droop, haar schaamlippen drijfnat van verlangen naar hem. ‘Ash, alsjeblieft–’

‘Geduld is een schone zaak,’ zei Ash alsof hij een vonnis uitsprak. ‘Hou je voeten bij elkaar, Maggie, netjes hoor! En–’ Nu ging hij met zijn vinger naar haar klit, waardoor ze nog vochtiger werd en zich naar achteren drukte, tegen zijn vinger aan. Maar hij wreef het sap naar achteren, naar haar kont toe.

Hij leunde voorover en ze voelde zijn lichaam tegen dat van haar, zijn ruwe spijkerbroek tegen haar enkels en dijen, zijn vlakke borst tegen haar onderrug, en tegen haar billen zijn harde pik en zijn ruwe schaamhaar. Ze hoorde hoe hij een condoom uit de verpakking haalde en het geluid toen hij het om deed. En hij fluisterde in haar oor met een hese stem: ‘Ik ga je in je kont neuken.’

Ze moest slikken en zette zich schrap. Aan de ene kant wilde ze gillen dat kontneuken voor hem veel fijner was dan voor haar, en wat moest zij dan? Maar het was Ash, en die zou zeker zorgen dat ze zelf ook aan haar trekken kwam. En Ash fluisterde weer: 'Ik ga je in je kont neuken, boven op deze verdomde sofa.'

Toe dan, toe dan! schreeuwde ze in stilte. Toen voelde ze het, zijn eikel die tegen haar anus duwde en naar binnen ging. Hij zat even vast, en ze steunde en spande zich, maar toen waren zijn vingers er al om het penetreren wat makkelijker te maken. Hij gleed met een vinger aan de andere kant in haar, en terwijl hij die weer terugtrok duwde en duwde hij tot zijn eikel erin zat, waarna de rest makkelijk bij haar naar binnen gleed en ze helemaal vol was, gevuld door zijn geweldige pik.

'Mijn God,' fluisterde hij, 'je bent zo strak dat ik klaarkom zodra ik beweeg.'

'Nee,' steunde ze, want ze wilde niet teleurgesteld worden.

'Stil maar.' Hij sloeg een arm om haar smalle heupen en stopte zijn vinger tussen haar stijf op elkaar geklemde benen, raakte haar klit aan en begon zo zachtjes te wrijven dat ze wel wilde gillen. Zijn andere hand ging omhoog en vond een borst, waar hij tegen de harde tepel wreef. Ze bewoog heen en weer, aan zijn onbeweeglijke pik genageld, en hij gleed met zijn vinger op en neer, nog steeds heel zacht.

'O,' gilde ze, 'o, o, harder alsjeblieft.' Maar dat deed hij niet, en het was net of ze een lange trap op moest klimmen naar het orgasme, waar ze maar een klein stapje tegelijk kon nemen terwijl ze eigenlijk die trap op wilde hollen. Ze zuchtte vertwijfeld en haar bovenlijf ging tekeer alsof ze wilde ontsnappen, maar eigenlijk wilde ze alleen maar dat die pik op en neer zou gaan tot ze zou barsten.

'Kom je al klaar?' vroeg hij eisend, terwijl hij haar pijnlijke tepel met zijn nagel omcirkelde. 'Je moet het zeggen als je klaarkomt.'

'Ik - o, -' steunde ze en probeerde zijn pik met haar sluitspieren vast te houden. 'O God, Jezus, ik ben er bijna, Ash, alsjeblieft, neuk me dan, nu, nu, ik ga klaarkomen.'

Hij hoorde haar, en plotseling bewoog zijn pik op en neer,

stotend in haar kont, met zoveel kracht dat ze het haast uit gilde, en zijn vinger wreef hard langs haar pijnlijke klit en het orgasme barstte los binnen in haar, alsof haar hoofd vol vuurwerk zat, zo sterk dat ze pas wist dat hij ook was klaargekomen toen de golven wat minder heftig werden en ze haar hoofd optilde, en ze hem hijgend hoorde ademen.

‘Ah,’ zei hij, ‘nu ga ik terugtrekken voordat je mijn pik eraf knijpt.’

Hij trok terug en na een paar keer diep ademen ging ze rechtop staan en draaide ze zich om. Ze zag hoe hij zijn natte pik met een zakdoekje afveegde en het condoom in een ander zakdoekje vouwde. Dat was nou iets wat ze van Ash niet zo prettig vond, dat hij zo zorgvuldig omging met zijn sappen. Was de bedoeling van al dat vocht dan niet dat het juist een zootje werd? Maar Ash was altijd heel schoon.

‘Thee,’ zuchtte ze. ‘Met chocoladekoekjes.’

‘Zeker zo lekker als een sigaret, en veel beter voor je.’

Ze ging in haar kamerjas op de sofa zitten, hij ritste zijn broek dicht en ging op de stoel zitten, want ze waren vrienden en seksuele partners, maar geen geliefden. Maggie had geen geliefden, alleen maar mensen die ze zo weer kon dumpen. Ze had de pest aan dat romantische gedoe.

‘En vertel me nou eens hoe je verdomme aan die kamer komt,’ zei hij.

‘Nou, die is eigenlijk voor postdoctoraalstudenten en bezoekers uit het buitenland,’ zei ze vol trots, ‘maar ik heb een vriend op de administratie van het College, en die vertelde me dat degene die deze kamer zou krijgen waarschijnlijk dit jaar niet zou komen; blijkbaar heeft ze last van een depressie. Maar in elk geval is ze dus niet gekomen, en de een zijn dood is de ander zijn brood. Ik had, zo te zeggen, dus nog steeds geen kamer buiten het College, en omdat het nog een week was voor het trimester begon, heb ik me overgeleverd aan de genade van de administratie, wat heel goed heeft uitgepakt.’

‘Krijg nou wat,’ gromde hij. ‘Ik zit verdomme op een klein klotekamertje op Mill Road boven een Indiaas restaurant. En kop dicht, vergelijk het niet met de geur van thuis of ik doe je wat. De kookkunst van mijn moeder stonk nooit zoals die shit die ze daar onder mij durven te maken.’

‘Nou ja, je hebt tenminste een interessante vakantiebaan. Die van mij was doodsaaï.’

‘Heb je weer op de raffinaderij gewerkt? Ik dacht dat dat je wel goed zou bevallen met al die kerels die daar los rondlopen zonder vrouwen in de buurt. Dat is toch de reden waarom je chemische technologie bent gaan studeren?’

‘Jaaa.’ Ze doopte haar koekje in de thee en trok een lang gezicht. ‘Maar ik zeg je, Ash, zodra ik buiten Cambridge ben, ben ik o zo bescheiden.’

‘Nou, dat kan ik me van jou nauwelijks voorstellen.’

‘Weet ik. Maar ik maak me druk over wat de mensen op de raffinaderij van me vinden. Al die andere ingenieurs zijn watjes en de kerels die ik leuk vind zijn monteur of iets dergelijks, maar die zien me als vrouw niet staan. Volgens mij denken ze dat ik volgepropt ben met al die computerzooi. Ze zijn bang me te waarderen omdat ze denken dat ik ze een proces zal aandoen, en ik heb het lef niet er een bij zijn noten te pakken en hem achter een destilleerkolom te sleuren.’

‘Helaas,’ zei Ash quasi-bedroefd.

‘Maar weet je wat,’ zei Maggie, terwijl ze zich gulzig naar hem toe boog, ‘dit jaar wordt het heel spannend. Alles wat ik moet doen is me zodanig inspannen dat ik kan gaan promoveren, dan is mijn toekomst verzekerd. Dat red ik met maar een paar uur werk per dag en de rest van de tijd ben ik heel wat van plan.’

‘Ik hoop dat ik ook in een paar van je plannen voorkom?’ Ash trok zijn wenkbrauwen in een fraaie donkere boog. ‘Natuurlijk alles in het kader van mijn studie?’

‘Zeker. Jij, en de buurvrouw.’

‘Wie dan?’

‘Ze is de nieuwe huisschrijfster van het College. Begin dertig, Romeins uiterlijk, grote bruine ogen, zilverbruin haar. Ze lijkt eenzaam en verdrietig, goed om te shockeren. En je weet hoe graag ik anderen shockeer.’

Ze wist best dat dit een façade was, want wat haar echt aansprak in de huisschrijfster waren die enorme bruine ogen vol verlangen. Maar ze wilde zich tegenover Ash groot houden.

‘Kan ik misschien behulpzaam zijn?’ vroeg Ash serieus.

‘Wie weet,’ gaf ze toe. ‘Misschien wel. Ja, dat zou best kunnen.’ Maar ze wilde zelf die lieflijke bruine ogen verleiden, ze wilde geen man inhuren om dat voor haar te doen. ‘Nog niet meteen,’ zei ze na een korte stilte, ‘ik wil haar rustig inwijden.’

Ash zette zijn kop neer en likte zijn lippen af. ‘Een prima idee. Maar eerst gaan we nog een van je meubelen inwijden.’